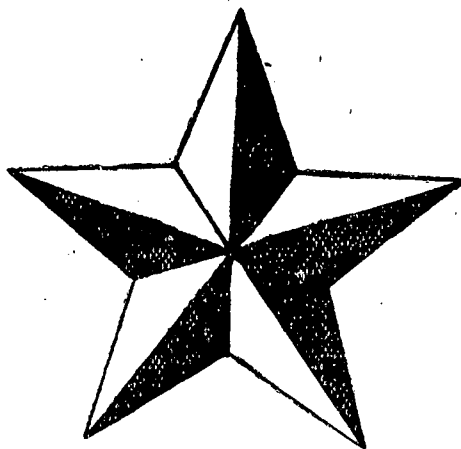

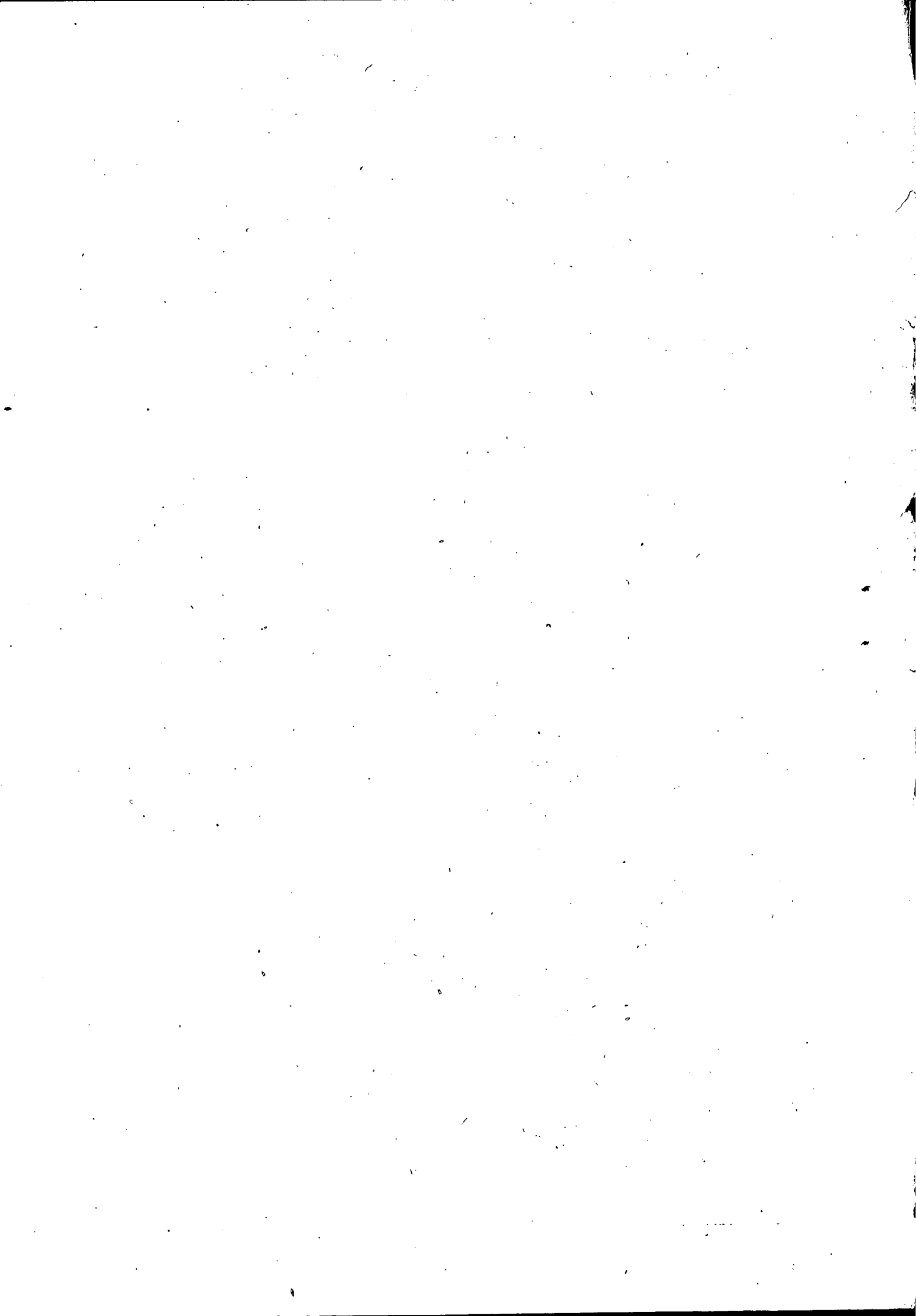
[4.] évf. 1961. 16. sz.

465

ORVOSI EGYSÉGI

A SZEGEDI
ORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM
MSZMP
SZERVEZETÉNEK LAPJA

ORVOSKÉPZÉS

ahogy a gyakorló orvos látja.

Egyetemi oktatásunk színvonalát első-sorban nem a vizsgaeredmények, hanem végzett orvosaink munkája tükrözi. Hogyan látja az oktatás jó és rossz oldalait az, aki kikerülve az egyetem padjaiból, néhány évet már a gyógyító munkában töltött - erre a kérdésre kerestünk választ akkor, amikor interjút kértünk dr. Blahó György belgyógyász szakorvostól. A kórház inspectiós szobájában, egy Zeharvert Zeiss mikroszkóp és a vaterora maradványai között, feltettük az első kérdést: mi az, ami az egyetemi évek alatt a legtöbbet jelentette számára?

- Nagyon örülök - kezdte Blahó doktor, hogy az Orvosegyetem foglalkozik az egyetemi oktatás kérdéseivel. Vitathatatlan, hogy a magánpraxis kérdései, valamint a külföldi utazások leírása igen fontos és hasznos dolog, de az Egyetem feladata végső soron mégis csak az oktatás. És ha most nekem arra kell feleletet adnom, mi az, amiből legtöbbet tanultam, azt válaszolhatom: nagy egyéniségek jó előadásai. Azok az előadások, melyeken érezni lehetett: az előadót érdekli az, amit előad. Azok az előadások, ahol a professzor a problémát - úgy, ahogy az az életben felmerül - érdekesen, sőt fogalmasan vetette fel, s azt mondta el, hogyan oldotta meg ő ezt az esetet. Röviden: azok az előadások, melyek élményt jelentettek nekem, a hallgatónak. A jó előadásban a tananyag nem fárasztó, mert csak illusztrációként szerepel: a tulterhelést sohasem az anyag kiterjedt volta, hanem az alacsony színvonal okozza. Különösen fontos egy-egy tantárgyból az első impresszió, amikor a hallgató először találkozik egy-egy fogalommal, s azt apperceptiálja. Ki kellene válogatni és

képezni kellene az előadókat, hogy az előadások látogatása ne teher, hanem olyan élmény legyen, amit a hallgató sajnál elmulasztani. Jó volna, ha meg lehetne szervezni egyes egyetemek között időnként egy-egy professzor vendég-előadását, különösen azokból a tárgykörökből, amelyeknek az előadó ismert kutatója. S itt említeném meg: nagyon sajnálom, hogy jelenleg szünetelnek az un. speciál-kollégiumok, ahol mód volna egy-kisebb témakörbe alaposabb betekintést nyerni. - A másik: a nyári kórházi gyakorlatok. Most is élénken él emlékezetemben 1952 nyara, amikor a szentesi kórház belgyógyászati osztályára voltam beosztva. Önállóan hagytak dolgozni, de mihielyt probléma merült fel, ott volt a biztos kéz a háttérben: Szabó dr. az osztályos alorvos. A diagnosztikát és a therápiát itt kezdtem elsajátítani:

- Mi az, amit hiányolt az egyetemi oktatásban?

- Elsősorban az orvostikát /azóta kötelező tárgyként bevezették/. És itt nemcsak az anyagi relációra gondolok, bár vitathatatlan, hogy ezen a téren történtek a súlyosabb kilengések. De olyan kérdésekre is, hogy pl. mi az orvos teendője reménytelen esetben? Helyes-e, ha ilyenkor is a transfuziót, drága gyógyszereket /amiket esetleg más betegről vesz el/ és így tovább. Jónéhány évfordulym került ki az egyetemről, hogy ezekről a kérdésekről semmi sem hallott, s ez most igen keserűen érezteti hatását.

- Nagyon fontosnak tartanám, hogy a pszichologia alapvető kérdéseivel a hallgató már elsőéves korában

megismerkedjék. Most az a helyzet, hogy pl. a tanulás, a figyelem, a vizsgázás lélektanával csak az V. év folyamán /psychiátriában/ találkozunk a hallgató, amikor már négy éven keresztül tanult, vizsgázott, néha igen rossz módszerrel.

Igen furcsa helyzet áll elő abból, hogy a klinikai tárgyak tanulmányozásában nem volt alkalmunk megismerkedni a körzeti orvos munkájának részét kitevő, ún. ambuláns betegségekkel. A klinikákon - természetesen - az intézeti elhelyezést igénylő betegek fekszenek, s a medicina a legritkább esetben találkozik a hétköznapi élet leggyakoribb kórelőfordulásával: a gastroenteritissel, bronchitissel, grippével. Ebből adódik, hogy a körzetbe kikerülő orvosok gyakran "szesztenős" terápiás módszerekkel kezelgeti ezeket a betegeket - módszerekkel, melyeket az egyetemen nem tanult meg, hanem a városi orvosok recepturájából vettek le. Elrettentő példaként említem meg a mi évfolyamunkat, amely az első ún. reformévfolyam volt. Nyolc nappal azután, hogy kézhez kaptam a diplomámat, kihelyeztek Szeged egyik körzeti rendelőjébe. Bejött többek között egy nőbeteg, akinél torticollis acutája volt. Minthogy mozgásszervi betegségekről egyáltalán nem tanultunk, kénytelen voltam a terápia előírása végett szakrendelőre küldeni. Persze, azóta már megtanultam, mi ennek a gyógyszere...
Továbbá: interjú-alanyunk évfolyamának egyik legjobb hallgatója volt. A mozgásszervi kórképeknek ma sem fordít elég figyelmet az oktatás. Még ezek - a különböző nyalgiák, bubagók stb. mondhatni "népbetegségeket" nyomorítják a betegeket.

Lehet ezek szerint semmi sincs, amit főlegesen tart az oktatásban, vagy amit nézete szerint redukálni lehetne?

Igen, Teljesen feleslegesnek tartom pl. azt az orvosi fizikát, amit az 1948/49. tanévben tanultunk

/reméljük, azóta megváltozott a tananyag.../. Én fizikaszigorlatra a gimnáziumi fizikakönyvből tanultam s olyan eredményesen, hogy szigorlat után a pedellus gratulált hozzá. Ugyanakkor nem tudunk eligazodni a legegyszerűbb EKG készülék kapcsolási rajzán, a Röntgen-gépekéről nem is beszélve!

- Mi a véleménye a tantárgyak voluménéről?

Szerintem az elméleti tárgyak olyan mérvű fejlődés alatt állnak, hogy felesleges a ma szokásos, túlságosan bő tényanyag ismertetése. Inkább alapvető gondolatok, az elméleti gondolkodásmód kifejtése, a problémák felvetése volna fontos. Ilyen jellegű előadások voltak Jancsó professzor gyógyszer-tani órái. De az ugynevezett száraz morphológiában is megvan erre a lehetőség. Ez is élénken él emlékezetemben Gellért professzor egyik előadása, ahol azt a problémát vetette fel: hogyan kerül az endolympha a labirinthusba? Kevesebb adattal több gondolatot és gondolkodásmódot: ez volna a cél az elméleti tantárgyaknál.

- És a Klinikumok?

Itt élesen meg kell, szerintem különböztetni két dolgot. Vannak kórképek és egyes beavatkozások, sürgős tennivalók, ahol "nincs mese", pl. a tüdőödema felismerése és kezelése, vagy pl. egyes gyógyszer-dózisok.

- Körülbelül husz gyógyszeré, ugye...

Talán még annyi sem. A többi a gyakorlatból adódik. Ugyanakkor vannak dolgok, ahol az orvosnak van ideje utánanézni a kérdéseknek, nosztikai és terápiás vonatkozásoknak. Persze, ehhez tudni kell, hol és hogyan nézzen utána az ember az ilyesminek. Eszembe jut a Sebészeti Klinika könyvtárának felirata: Qui scit ubi scientia, scienti proximus... Az Orvostudomány a tévedések története. Harrison írja a Principles of International Medici-

nc-ben: nem igaz, hogy a rákról keveset tudunk. Sokkal többet tudunk a rákról, mint sok más betegségről. Csak a kulcskérdésre nem tudjuk a választ. No de legalább ott, ahol tudjuk a "kulcsválaszt", ott azt tanuljuk és tanítjuk; a részletek, az adatok elrendeződnek majd körülötte. A tananyag redukciójának legjobb szemléltetője, ha összehasonlítjuk Hetényi Belgyógyászatának I. és III. kiadását. A színvonalat sok esetben azt biztosítja, mit tudunk, mint feleslegeset vagy idejétmúltat elhagyni, s helyette, nem nagyobb terjedelemben, az újat beépíteni.

- Mi a véleménye a felvétel előtti kötelező egyéves fizikai munkáról?

- Csak helyeselni tudom, feltéve, hogy az egészségügyi intézményben történik. Léssa meg az orvosnak készülő medikus-jelölt, mit jelent az orvosi munka: közelről. Akkor talán talán meglatják, hogy orvosnak lenni nem csak, és nem elsősorban azt jelenti, hogy autó van és hirnév, hanem azt, hogy az orvos hivatása: mindenki szolgájának lenni.

- Elégnek tartja a hatéves képzést?

- Az alapok lerakásában igen. Semmi esetre sem úgy azonban, hogy a diploma kézhezvétele után rögtön önálló körzeti munkára osszák be a végzett orvost. Szerencsére ez a gyakorlat ma már a múlté. Külön probléma azután a végzés utáni továbbképzés, de erről talán máskor....

Cseng a telefon. Az osztályos nővér hívja az orvost, az interjunak vége. De talán érdemes elgondolkozni az elmondottakon.

Cs.B.

BEMUTATJUK AZ ÚJ SZEMÉSZETI KLINIKÁT.

Akik ismerték a klinikatelep legöregebb épületét, a régi zsufolt szemklinikát, piciny tantermének összevessett padjait, folyosóinak jellegzetes "kórházzzagát" s az épület nyugati fala helyett elhelyezett kísérleti állatok tékolt óljait, méltán tekintenek kíváncsisággal a klinikakert szintjéből kiemelkedő kétemeletes épületre.

Kukán professzor az Intézet igazgatója a gazda büszkéségével vezetett végig bennünket a folyosókon, hogy megmutassa, milyen követelményekkel kell rendelkeznie egy korszerű, jól felszerelt klinikának.

Mielőtt azonban ennek ismertetésére rátérnénk, szemléltetés céljából mondjunk pár szót a régi épületről. A régi klinikán felvonó egyáltalán nem volt. A délkeleti fekvésű műtőhelyiségben nyáron a nagy hőség akadályozta a munkát. A betegek, az apó-lószemélyzet és az orvosok számára összesen 4 fürdőszoba volt, külön öltözőhelyiség egyáltalán nem. Az egész klinikát 2 helyiségből álló laboratórium látta el.

- Kormányzatunk 13 és félmillió forintot fordított a klinika rekonstrukciójára, melyet október 18-án dr. Dolcsall Frigyes egészségügyminiszter ünnepélyes keretek között adott át rendeltetésének - mondja bevezetőben Kukán professzor.

A barnászöld klinkertégla burkolatú kétemeletes épületet az ablakok és szíles üvegajtók kereteinek sötét és világoszöld festése, továbbá az ablakok kékeszöld vászonredőnyei teszik színössé. A főbejáraton belépve fel-tűnik a hall, majd tovább a folyosók magnumtató zöld koloritja. Ez

a szokványos olajlábazatot különösen helyettesítő hővezetőválasztó kerámia burkolat két oszloppal Csokány fővárosi művész egy-egy modern vonalú színes kerámiája díszíti. A földszinten vannak az ambuláns betegek vizsgáló és váróhelyiségei. Ide a parkból külön bejárat nyílik, melynek feljárójánál Hajdu Sándor igen dekoratív hatású kőszobra áll: jobb kezében mécesest /fényt/ tartó női akt. A szemizomgyöngöseség /kancsal-ság, tompalátás/ szivarainak vizsgálatára külön helyiségek vannak külön váróval.

Bizonyára minden egészségügyi dolgozót érdekel egy-két itt bevezetett újítás: az ambulancián felvett beteg először egy vetkőzőhelyiségbe kerül, ahol ruháját vállfával ellátott sterilizálható zsákba teszi. A zsákba tett civilruha a betegség természetének megfelelő raktárba kerül. A civilruhák kórteremből való kiküszöbölésének jelentőségét talán nem kell fejtegetni. A jövő évben nyílik meg az előcsarnok előre kiképzett helyiségében a látogatók ruhatára. Itt minden látogató fehér köpenyt kap, s csak ebben léphet be a folyosókra, kórtermekbe.

Az új épületrész első emeletén csak operált betegek vannak, állapotuk elkülönítési igényének megfelelően 3, 2 vagy 1 ágyas kórteremben elhelyezve, a fal és a mennyezet mosható festékkel /Emfix/ festett. A nők és férfiak társalgó-ebédlőjében s a folyosók végén hatalmas mély ül. virágablakok vannak, derűs színes nylonfüggönyökkel. Az operált osztálytól teljesen elkülönítve - a régi épület emeletén -

van a gyulladássos betegek osztálya, és ettől teljesen függetlenül a földszinten az elkülönítő, főleg trachomás betegek számára, külön bejárattal a Tiszapart felől. A betegek szórásköztetését szolgálja a házi stúdió, melynek műsorát /vagy a rádióműsort/ minden ágy mellett elhelyezett fülhallgatón át hallgathatják. Érdekes az új elektromos jelzőberendezés, mely nemcsak azt jelzi, hogy mely szobából hívják az ügyeletes nővért, hanem egy fehér lámpa kigyulladásával azt is, hogy a nővér épp hol tartózkodik. A betegfelvonón kívül két külön ételfelvontó szállítja az edényeket a gyulladássos és operált osztályra.

Külön kell szólni a klinika gyógyító és tudományos munkájához szükséges felszerelésről. A külön helyiségekben elhelyezett physiologiai-, optikai-, 2 biochemiai-, 1 mikrobiológiai, 1 szövettani, és egy kis kutatólaboratóriumon kívül új szerzemény az EKG elvéhez hasonlóan működő elektroretionográf, melyet egy falbeépített rézdróthálózáttal árnyékoltt szobában helyeztek el.

Az új felszerelési tárgyak közül az operálómikroszkópot, szemfenékfényképezőgépet, s a szembe került ide-

gentestek eltávolítását szolgáló óriásmágnest emelnénk ki. A kutatómunkát szolgálja a modern butorokkal berendezett könyvtár és a központi fűtéses kísérleti állattartó is.

Az új, - országos viszonylatban is legkorszerűbb - tanteremmel egyetemünk régi problémája oldódik meg. A 234 ülőhelyet befogadó teremnek ablakai nincsenek. Megvilágításáról a természetes fényhez hasonló összetételű rejtett fénycsővilágítás gondoskodik. Visszhangmentességét a különleges kiképzésű faburkolat és az alatta elhelyezett műanyagvattabélés biztosítja. A meleg levegő befúvását s a terem szellőzését az alagsorban levő hatalmas szélmozdítók látják el.

És hogy a klinika berendezésének, butorzatának összehatásában is jól vizsgázott modern izlésből; azt Kunkán Professor Ur tapasztalata is mutatja: a klinikán járt vendégek - fiatal házasságok - tapintatos kiváncsisággal nézgelődnek, hogy praktikus ötleteket gyűjtsenek otthonuk berendezéséhez.

Méltán lehetünk tehát büszkék új szemklinikánkra, mely egyre fejlődő egészségügyi kulturánk egyik kiemelkedő szegédi reprezentánsa.

Baradnay Gyula dr.

Az 1960. évi Magyar Belgyógyász Kongresszusról.

I r t a : BEKŐ SÁNDOR

Kissé szokatlan riportszerű beszámolót írni olyan tollforgatónak, aki inkább a szakcikkek írásában jártos és csak ritkán próbálkozik nagyobb nyilvánosság számára szánt cikkeik megismerésével. Mégis készséggel elvállaltam a beszámoló megírását az ezévi "Magyar Belgyógyász Kongresszur"-ról, annál is inkább, mivel a téma közel áll hozzám, a kongresszus igen kiváló és tartalmas volt.

A Kongresszus november 22-én este az előadók ismerkedési estjével kezdődött. Az újonnan átépített Gellért szálló egyik impozánsan berendezett külön termében volt a találkozás. A fogadóbizottságban Rusznyák István, a MTA elnöke, Simonovits István, professzor miniszterhelyettes, az Eü. Miniszter képviselője és Gömöri Pál az Akadémia levelező tagja, a Kongresszus főrendezője üdvözölték a megjelenteket. Az estélyen meleg barátságos légkör uralkodott. Mind a külföldi, mind a hazai vendégek hamarosan megtalálták ismerőseiket. A kitűnő hideg büffé, az igen jó italok, a vendéglátók közvetlensége, a szertartásosság mellőzése hamarosan jó hangulatot teremtett. 1/2 11 óra körül a következő napok tudományos programja iránti érdeklődés és várakozás jegyében oszlott szép a társaság. Sajnos, az Akadémia Elnökétől el kellett búcsuznunk, mivel moszkvai útja miatt már a Kongresszuson nem vehetett részt.

Az előadások az Akadémia egyik nagy előadótermében folytak le. November 25-án reggel 9 órakor volt a megnyitó előadás. Gömöri professzor üdvözölte a mintegy 50 főt kitevő külföldi és a természet zsúfolásig megtöltő hazai vendégeket. Hangsúlyoz-

ta, hogy ez a kongresszus eltér az eddigiektől, hiszen a számos külföldi - francia, olasz, német, svéd, csehszlovák, bolgár, lengyel stb. előadó jelenléte nemzetközi jellegget kölcsönöz a Kongresszusnak. A rendezés külsőségei és méretei is ehhez méltóan alakultak. A Kongresszus témaköre a nephrologia. Ennek aktualitását hazai viszonylatban nem változtatta meg az a körülmény, hogy ez év nyarán Genfben és Evianban ugyancsak a nephrologia köréből volt nemzetközi kongresszus. A vese pathophysiológiájának kutatása nálunk nagy múltra tekint vissza, éppen Károlyi Sándor és iskolája, nemzetközileg is elismert munkássága révén.

Az első előadási nap fő témája a vese eredetű hypertonia kérdése volt. H. Sarre freiburgi professzor a renalis hypertonia pathomechanizmusáról tartott referátumában kifejtette, hogy a tartós hypertonia keletkezésében a reninmechanizmus mellett a mellékvesekéreg és a sóháztartás is szerepet kap. Szabó Zoltán adjunktus /I. Beklinika, Budapest/ az antihypertensív szerke hatásmechanismusáról és a tartós therápia jelentőségéről beszélt. Már az ő előadásában is szerepelt és Cier J.F. és társai francia, továbbá Biró L. és társai magyar előadók is ismertették az egyik újabb hypertonia-ellenes szerkeket, a guanethidinnel /ismelin/ a hatását. Ennek a napnak egyik legkiemelkedőbb előadása volt Kerpel-Fronius Ödön és társai referátuma a kalium: illetve natriumhiány okozta nephropathia elkülönítéséről. Számos igen jó kis előadást hallottunk meg ugyancsak a napon részint külföldiektől, részint hazai előadóktól a hypertonia keletkezéséről az elektrolytek

szerepéről és a diuresisről. A szegedi I.sz.Belklinika előadói is szerepeltek a hypertonia körébe vágó előadással.

A második nap főtémája a pyelonephritis volt. Brod J. a prágai kerin-géskutató intézet vezetője tartott értékes és minden részletre kiterjedő referátumot, a chronicus pyelonephritisről. A tárgy kisértetes és klinikai vonatkozásait is alaposan kimerítette. Földi Mihály előadásában a vesenyirok-érrendszernek belgyógyászati jelentőségével foglalkozott és rámutatott az eddig szinte elhanyagolt nyirok-érrendszer pathogenetikai szerepére. A számos igen jó kiegészítő előadás sorozatból kiemelném Örsten A. stockholmi előadót, aki egy új szerről, a nitrofurantoin használatáról beszélt húgyúti fertőzésekben. Astung A. Szófiából egy sajtószerű újfajta nephritisre hívta fel a figyelmet, amelyet Bulgáriában endemiásan észleltek. Számottevő referátum volt Fischer Antal előadása a hypostenuria pathomechanizmusáról. A nap folyamán még több igen jó előadást hallottunk a vese pathophysiológiájának és klinikumának köréből. Az I.sz.Belklinikáról is hangzott el előadás a pyelonephritis keletkezési mechanizmusáról.

A harmadik nap vezértémája a kevesi veseelégtelenség, Gömöri professzor előadásában az acut veseelégtelenségről szóló referátumában főleg a shock-kötésről beszélt és ismertette ideiglenes veseelégtelenségű betegekkel szemben alkalmazható rendkívül érdekes kísérleti és vizsgálati eredményeit. A pathologiai jellegű korreferátumot Endes professzor és a felkért hozzászóló Romhányi professzor tartották. Igen érdekes előadások hangzottak el még főleg külföldiek részéről ezen a délelőttön; kiemelem Hasselbacher K. hallei előadó összefoglalását a haemolytikus transfusiós szövődmény és acut veseelégtelenség kérdéséről.

Ugyanezen napon délután a művese problémája került sorra. A bevezető referátumot "az anuria-oliguria diagnosztikus és therapiás problémái"-ról Alwall N. lundii professzor tartotta, akinek a művese használatának elterjedésében szerzett érdeme világ szerte elismert. A felkért csatlakozó előadásokat jó részt külföldiek tartották, így ismét megemlítem H.Sarré freiburgi professzor nevét. Igen kitűnő előadást tartott Petri professzor, aki a művesével szerzett magyarországi, elsősorban a szegedi I.sz.Sebészeti Klinikán szerzett tapasztalatokról számolt be.

A kongresszus utolsó napján november 26-án délelőtt symposium került megrendezésre, melynek tárgya a vesekeringés mérési módszereinek használhatósága volt. Az idővonatkozó főreferátumot Bálint Péter budapesti élettan-professzor tartotta.

A kongresszus igen körültekintően, külsőségeiben pedig rendkívül mutatósan és impozánsan volt rendezve. A fogadástól - illetve ismerkedési estéről már megemlékeztem. 25-én pontban este ugyancsak a Gellért szállóban nagyszabású bankett volt. De ne feledkezzünk meg a csütörtök esti operaelőadásról sem. Ezek a jól sikerült rendezvények mutatták, hogy a résztvevőknek nemcsak magas értékű tudományos programot, hanem kellemes szórakozást is kívánt nyújtani a rendezőség.

A kongresszusi iroda is igen jól, előzékenyen és udvariasan látta el feladatát. Gondoskodás történt a külföldiek részére angol és német nyelvű tolmácsolásról, amit fájhallgatókon át közvetítettek. A technikai berendezésekkel és a tolmácsolásnál is egyszer-egyszer akadt zökkenő, de ezeket Gömöri

professzor gyors fellépése és intézkedése minden alkalommal elhárította.

Megemlítem még a szép és izléeses könyvkiállítást és gyógyszergyáraink kiállítását.

A kongresszus iránti érdeklődés igen nagy volt. Főleg a főreferátumok idején a 300 személyt befogadó előadóterem kicsinynek bizonyult.

A kongresszus tudományos értékeléséről a következőket mondhatjuk. Az első belgyógyász kongresszus előadásanyagának profilja tudatosan csak a nephrologia körére, tehát belgyógyászatnak aránylag szűk

területére korlátozódott. Az előadások igen magas nivójuak és nagyobb mértékben tudományos jellegűek voltak. Talán ez és a téma speciális jellege, valamint a program zsúfoltsága okozta, hogy a vitában aránylag kevesen vettek részt. - Ez azonban semmit sem von le a kongresszus értékéből. Annál is kevésbé, mivel a hallgatóság igen alapos és hasznos információkat szerzhett a vese-pathophysiologia legújabb eredményeiről és a vesebetegségek terápiájának legújabb vívmányairól is. A rendezőségnek gratulálunk és hangot adunk azon reményünknek, hogy a jövő év belgyógyász kongresszusa is ilyen nagyszabású és magas nivóju lesz.

NEM HAGYHATJUK SZO NELLKÜL

Ködös, nyirkos volt az idő november utolsó vasárnapján, mégis kb. 35 főnyi egyetemista gyűlt össze a nagykorut és a Mérey utca sarkán, hogy résztvegyen az egyetemi KISZ által szervezett társadalmi munkákban. A járókelők többsége érdeklődő figyelmet vetett rájuk, azután toborozódott. A bátrabb emberek azonban beszédbe elegyedtek a lapátoló diákokkal. Elhangzott egy-két megjegyzés is.

Erdemes volt figyelni az elhangzott kijelentésekre, s összevetni azokkal a véleményekkel, amelyek országgyűzete elhangzottak azóta, amióta az ország először hívta fel ifjúságunkat építő társadalmi munkára.

A dolgozók többségének egészséges véleménye van erről az akcióról. Legtöbbször az ifjúság gyakorlati nevelése eszközének tartják, mely kapcsolat a fizikai és szellemi munka között.

Akadnak viszont kimondottan ellenséges, és téves nézetekből fakadó hangok is.

Ugyanakkor a multból hátramaradt idősebb munkásszonyokra, akik elámulva csapnak össze a kezüket, ha azt hallják, hogy egy orvostanhallgató ásót szorít a kezébe, alig érdemes figyelni rájuk fordítani. Ezek egyre kevesebben lesznek, s a véleményük számunkra nem mérvadó.

Erdemesebb elgondolkozni azonban egy másik megjegyzés-típuson, amelynek tömör megfogalmazását egy idősebb munkásszony szájából hallottuk vasárnap: "dolgozzanak csak maguk is, ugyis mi dolgozunk maguk

helyett, hisz semmit sem csinálnak az egyetemen!" Ezt már sokkal kellemetlenebb volt hallni. Mintha valami diák uraknak és kisasszonyoknak tartanának bennünket, akiknek semmi kapcsolatuk nincs a dolgozókkal, s abszolúte nem dolgoznak.

Olyan jó lenne megmagyarázni annak a bizonyára jóindulatú, de nem elég tájékozott idős munkásszonynek, hogy ma az iskolapadokban elsősorban a munkás és parasztfiatalok ülnek, és - szeretném hangsúlyozni: tanulnak. Felmerül a probléma: végzünk-e mi az alatt a hosszú 6 év alatt valami munkát, vagy addig csak élösködünk az állam testén? Azt hiszem, végzünk, ha nem is olyan produktív jellegű az, mint az eszteregályos vagy a szövődő munkája. A diploma elnyerése után pedig óriási energiával igyekezünk meghálálni a belénk helyezett anyagi és erkölcsi bizalmat.

Szavak helyett azonban nagyobb lesz a tették agitációs ereje. Ugy kell megállni a helyünket mind a tanulás, mind az önként vállalat fizikai munka területén, hogy a néha még felbukkanó bizalmatlanságot eloszlassuk.

Szeleczy Rózsa
IV.éves oh.

FELE SE TRÉFA...

...annak, ha az embert megverik egy bálban. Hogy mégis van tréfás oldala is egy ilyen eseménynek, azt bizonyítja napilapunk hírközlője, aki lapja 1959. október 22-i számában lélekzetelállító agymunkával summázott egy bűnügyi esetet, imígyen:

"O. Imre, mórachalmi lakos észrevettek, hogy kerékpárjáról ellopták a dinamót. Nem sokáig bosszantotta a dolog, ő is lopott egyet. Később látta Imre, mórachalmi lakos felismerve Oltványi kerékpárján saját dinamóját. Megegyeztek, Oltványi visszakapta tulajdonosának a lopott dinamót. Ez a napokban megtartott mórachalmi bálig elintézett dolog volt. De itt Sánta Imre túl sokat táncolt Oltványi Imre barátjának ismerősével. Bál után Oltványi István - Oltványi Imre bátyja - megverte Sánta Imrét, Oltványi István ellen megindult az eljárás.

Az esetet most nemcsak azért hozzuk elő, mert a báli évad közeleg s nem árt senkinek egy-egy ilyen megmentő, hanem hogy rejtvény helyett

kedveskedjünk vele olvasóinknak. Következő számunk megjelenéséig az alábbi kérdésekre kérünk feleletet:

1./ Miért nem bosszantotta tovább a szokottnál Oltványi Imrét az, hogy ellopták a dinamóját?

2./ Ha mégis bosszantotta, miért lopott újat?

3./ Hány tagja volt még a bálon az Oltványi családnak és végül

4./ Milyen táncot táncolt olyan sokáig Sánta Imre Oltványi Imre barátja női ismerősével?

A helyes megfejtők között az alábbi díjakat osztjuk ki: I.díj: Karinthy: Így irtok ti c. könyve, II.díj "Az újságírás és a második jelzőrendszer" c. könyv, III.díj Egy dinamó és IV.díj, Szabadjegy a legközelebbi mórachalmi bálra.

Ez utóbbi természetesen garantált szerencsi felügyelettel.

Szy

.o.o.o.o.o.o.o.

Szív küldi szívnek szívesen...

/Az egyetemi hangosbeszélő műsora./

1. Ambuláns beteg küldi szeretettel az ambuláló orvosnak a várószobából:

/Moderato/

"Megáll az idő..."

Ugyanaz, 2 órával később:...

/Con-melancholia/

"Csak még egyszer tudnék hazamenni..."

2. Az egyetemi G.H.-nak küldik a klinikák, akik mindig csak rá gondolnak...

"Nem szeretsz te már..."

4./ Az egyetemi G.H. küldi a klinikáknak Szerénke napján, boldog névnapot kívánva:

"Mondd nem kívánsz te túl sokat...?"

5./ Az I.sz.Sebklinika küldi a dalt a IV.évfolyam hallgatóinak:
/Szenvedélyesen/

"Csak félig lenne benn az aki kinn..."

6./ IV.évfolyam hallgatói a Sebliknikának:

"Én megpróbálok nálad nélkül élni..."

7./ Ugyanez fél év múlva:

"Hát nem sikerült..."

8./ Az Egyetemi Gyógyszertárnak küldi egy klinikai gyógyszeres,
ki őt nagyon szereti...

"Klinikai gyógyszerűveg hány van üres,
1, 2, 3, 4, 5, 6, 6,"

9./ Az Egyetemi Gyógyszertár a klinikai gyógyszeresnek:

"Doktor ur, maga egy jó pofa..."

Édes hallgatóink, szívüküldi műsorunk végétért, legközelebb je-
lentkezünk.... szignál: Szeressük egymást gyerekek..../

dr.B.K.

EGYETEMI HIREK

Novemberben megindult az állami ideológiai oktatás, amelynek keretében az egyetemi asszisztencia filozófiát, politikai gazdaságtant és tudományos szocializmust hallgat. Filozófiát 82-en, politikai gazdaságtant 63-an, tudományos szocializmust 32-en tanulnak. A Marxista esti egyetemen 54 oktató képezi magát: ezenkívül több oktató részt vesz a Politikai Akadémia előadásain és a pártoktatás különféle formáin.

.....

A Képződésügyi Minisztérium fiatal egyetemi oktatók részére külföldi tanulmányutakra ösztöndíjas pályázatot hirdetett a Szovjetunióban, NDK-ban, Romániába, Bulgáriába. A tanulmányutakra a beérkezett pályázatok alapján egyetemünk 10 oktatót terjesztett fel.

Ugyancsak külföldi tanulmányutakra biztosított lehetőséget az Egészségügyi Minisztérium a Szovjetunióval, Romániával, az NDK-val, Bulgáriával, Lengyelországgal és Csehszlovákiával kötött egészségügyi egyezmények keretében. Egyetemünkről szép számmal jelentkeztek és nyertek felterjesztést azok, akik az említett országok tudományos eredményeit és módszereit kívánják tanulmányozni.

.....

Egyetemünkről az elmúlt tanév befejezése óta számosan vettek részt külföldi tanulmányutakon és tudományos kongresszusokon, symposiumokon: dr.Domonkos Jenő docens Csehszlovákiában, dr.Domján Gyula adjunktus a Szovjetunióban, dr.Földes József adjunktus a Szovjetunióban, dr.Ivánovics György professzor a Szovjetunióban, dr.Kovács Gábor tanársegéd Csehszlovákiában, dr.Kovács Kálmán adjunktus Angliában, dr.Kovács Tibor adjunktus a Szovjetunióban, dr.Krámli András professzor az NDK-ban, dr.Lovász Tibor adjunktus Bulgáriában, dr.Marton György adjunktus az NDK-ban, dr.Scultéty Sándor adjunktus az NDK-ban, dr.Széchenyi Ferenc tanársegéd az NDK-ban, dr.Sövényi Ervin adjunktus a Német Demokratikus Köztársaságban, dr.Zelenka Lajos adjunktus Franciaországban töltötte néhány hetes, ill.hónapos tanulmányutjat.

A kongresszusokon és symposiumokon előadó-, vagy hallgatóként: dr.Béládi Ilona Koppenhágában, dr.Bachrach Dénes adjunktus Koppenhágá-

ban, dr. Csillik Bertalan adjunktus Berlinben és Párisban, dr. Huszák István professzor Londonban, Bécsben és Bukarestben, dr. Horvath István tanársegéd Ausztriában, dr. Julesz Miklós professzor Londonban, dr. Ivánovics György professzor az USA-ban, dr. Kedvessy György professzor Lipcsében és Koppenhágában, dr. Korpássy Béla professzor az USA-ban és Moszkvában, dr. Kőszegi Dénes professzor Lipcsében, dr. Lantos Judit tanársegéd Ausztriában, dr. Morvay József adjunktus Jugoszláviában, dr. Obál Ferenc professzor Pilsenben és Magdeburgban, dr. Ormos Jenő docens Münchenben, dr. Petri Gábor professzor Prágában és Varsóban, dr. Rávnay Tamás professzor Prágában, dr. Szenes Tibor professzor Wroclavban és Weimarban, dr. Tomity Ilona tanársegéd Strassburghban, dr. Winter Miklós tanársegéd Genfben töltött néhány napot.

.-.-.-.-.

Az 1959/60. oktatási évre vonatkozóan a "Jó tanuló és jó sportoló" vándordíjat 1000.- Ft pénzzutalommal

Török István szigorló és
Berta Ibolya III. éves

• orvostanhallgatók nyerték el. Dícséretben részesültek:

Viski Sándor V. éves orvostanhallgató
Korpássy András III. éves orvostanhallgató,
Soós Klára V. éves orvostanhallgató,
Kádár Zsuzsa III. éves gyógyszerészhallgató

akik jó tanulmányi előmenetelük mellett kiemelkedő sporttevékenységet folytattak.

A vándordíj és pénzzutalom átadása, valamint dícséretben részesítése a november 4-i ünnepi pártnapon történt meg.

.-.-.-.-.

Egyetemünk 200 ágyas diákotthonban gyarapodik, amelynek tervezése folyamatban van. Az építkezésekre, amennyiben az időjárás engedi - 1961. január-februárjában kerül sor. Az új kollégium felépítésére és felszerelésére 10 millió forintot fordít államunk.